

יִשְׁאוּנֶה וְגו' (משלי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ  
וְאִמָּךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ.

וְאֵת הַמְשָׁפֵן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעַת  
וְגו' רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח, (שם יד) בָּרַב  
עִם הַדֶּרֶת מְלֶךְ וּבֶאֱפֶס לֹאִם  
מִחַתֶּת רְזוּן. בָּרַב עִם הַדֶּרֶת מְלֶךְ  
- אֵלֶּה הֵם יִשְׂרָאֵל, שְׁכַתוּב בָּהֶם  
(דברים י) כִּי עִם קְדוּשׁ אֶתָּה לַה'  
אֱלֹהֶיךָ. וְהֵם עִם שְׁעוּלִים לְכַמָּה  
אֲלָפִים וּלְכַמָּה רַבּוּת, וּכְשֶׁהֵם  
רַבִּים בְּחֻשְׁבוֹנָם, זֶהוּ כְבוֹדוֹ שֶׁל  
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהָרִי עֲלִיּוֹנִים  
וְתַחְתּוֹנִים מְשַׁבְּחִים אֶת שְׁמוֹ שֶׁל  
הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן וּמְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ  
בְּשִׁבְלֵי הָעַם הַקְּדוּשׁ הַזֶּה. זֶהוּ  
שְׁכַתוּב (שם ד) רַק עִם חֲכָם וְנִבּוֹן  
הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה.

וְאִם תֹּאמְרוּ, הָרִי כְתוּב (שם י) כִּי  
אַתֶּם הַמַּעֲט מִכָּל הָעַמִּים - אֲלֵא,  
מִכָּל הָעַמִּים וְדָאִי, אֲבָל מֵעַם אֶחָד  
הֵם יוֹתֵר רַבִּים. שֶׁהָרִי אֵין עִם כָּל  
הָעוֹלָם גָּדוֹל וְרַב כִּי־יִשְׂרָאֵל. וְאִם  
תֹּאמְרוּ, הָרִי בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל וְהָרִי בְּנֵי  
אֲדוּם הָרִי כְּמָה הֵם - וְדָאִי כֶּף  
רַבִּים הֵם, אֲבָל כָּל שְׂאֵר הָעַמִּים,  
כָּלֵם מְעַרְבִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, בְּנִים  
יֵשׁ לָעַם זֶה בְּעַם זֶה, וּלְאֵלֶּה בְּנִים  
בְּעַם אֶחָד וּלְאֵלֶּה בְּאֶחָד. וּמִשּׁוּם  
כֶּף אֵין עִם כָּל הָעוֹלָם גָּדוֹל וְרַב  
כִּי־יִשְׂרָאֵל, עִם נִבְחָר וַיְחִידֵי, אֵלֶּה  
בְּאֵלֶּה בְּלֵי עַרְבוּבֵיָה אַחֲרַת כָּלֵל,  
שְׁכַתוּב כִּי עִם קְדוּשׁ אֶתָּה לַה'  
אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָּחַר ה', וְעַל זֶה בָּרַב  
עִם הַדֶּרֶת מְלֶךְ, הַדּוֹר הוּא לְמֶלֶךְ  
הַעֲלִיּוֹן בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עוֹד, בְּזִמְנֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא  
בְּאֵ לְבֵית הַכְּנֶסֶת (שְׁהוּא מְקֻדָּשׁ מֵעַט)  
וְכָל הָעַם הוֹלְכִים כְּאֶחָד  
וּמִתְפַּלְלִים וּמוֹדִים וּמְשַׁבְּחִים אֶת  
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזַי הוּא הַדּוֹר  
שֶׁל מְלֶךְ, שְׁמֶלֶךְ סֵתָם זֶה מְלֶךְ  
הַקְּדוּשׁ (הַמְשִׁיחַ), שֶׁהַתַּתְּקֵן בִּיפִי  
וְתַקּוּן לַעֲלוֹת לְמַעְלָה.

יִשְׁאוּנֶה וְגו' (משלי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמָּךָ וְתִגַּל  
יוֹלְדֶתְךָ.

וְאֵת הַמְשָׁפֵן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעַת וְגו' (שמות כו)  
רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח, (משלי יד) בָּרַב עִם הַדֶּרֶת  
מְלֶךְ וּבֶאֱפֶס לֹאִם מִחַתֶּת רְזוּן. בָּרַב עִם הַדֶּרֶת  
מְלֶךְ, אֵלֵין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּכַתִּיב בְּהוּ (דברים י)  
כִּי עִם קְדוּשׁ אֶתָּה לַיְי' אֱלֹהֶיךָ. וְאֵינוֹן עֲמָא  
דְּסִלְקִין לְכַמָּה אֲלָפִין, וּלְכַמָּה רַבּוּן, וְכַד  
אֵינוֹן סְגִיאִין בְּחוּשְׁבֵיָהוֹן, יִקְרָא דְקוּדְשָׁא  
בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ. דְּהָא עֲלָאִין וְתַתָּאִין מְשַׁבְּחִין  
שְׁמִיָּה דְּמִלְּפָא עֲלָאָה, וּמְשַׁבְּחִין לִיָּה בְּגִין עֲמָא  
קְדִישָׁא דָא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (דברים ד) רַק עִם  
חֲכָם וְנִבּוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב, (דברים י) כִּי אַתֶּם הַמַּעֲט  
מִכָּל הָעַמִּים, אֲלֵא, מִכָּל הָעַמִּים וְדָאִי,  
אֲבָל מֵעַמָּא חַד יִתִּיר סְגִיאִין אֵינוֹן. דְּהָא לִית  
עֲמָא כָּל עֲלָמָא רַב וְסְגִי כִי־יִשְׂרָאֵל. וְאִי תִימָא  
הָא בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל, וְהָא בְּנֵי אֲדוּם, הָא כְּמָה  
אֵינוֹן. וְדָאִי הָכִי סְגִיאִין אֵינוֹן, אֲבָל כָּל שְׂאֵר  
עַמִּין כִּלְהוּ מִתְעַרְבֵי אֵלֵין בְּאֵלֵין, בְּנִין אִית  
לָעַם דָּא, בְּעַם דָּא, וּלְאֵלֵין בְּנִין בְּעַם אַחֲרָא,  
וְאֵלֵין בְּאַחֲרָא. וּבְגִין כֶּף לִית עֲמָא כָּל עֲלָמָא,  
רַב סְגִי כִי־יִשְׂרָאֵל, עֲמָא בְּרִירָא וַיְחִידָאָה, אֵלֵין  
בְּאֵלֵין, בְּלֵא עַרְבוּבֵיָה אַחֲרָא כָּלֵל, דְּכַתִּיב כִּי  
עִם קְדוּשׁ אֶתָּה לַיְי' אֱלֹהֶיךָ, וּבְךָ בָּחַר יְי', וְעַל  
דָּא בָּרַב עִם הַדֶּרֶת מְלֶךְ, הַדּוֹרָא אִיהוּ דְּמִלְּפָא  
עֲלָאָה קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא.

הוּוּ בְּזִמְנָא (דף קס"ד ע"ב) דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתִי  
לְבִי כְּנִישְׁתָּא, (דְּאִיהוּ מְקֻדָּשׁ מֵעַט) וְכָל עֲמָא אַתִּינִין  
כְּחַדָּא, וּמְצַלָּאן, וְאוֹדֵן, וּמְשַׁבְּחִין לִיָּה  
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּדִין הַדּוֹרָא דְּמֶלֶךְ אִיהוּ,  
דְּמֶלֶךְ סֵתָם דָּא מִלְּפָא קְדִישָׁא. (ר"א מְשִׁיחָא)  
דְּאַתְתַּקֵּן בְּשִׁפְרֵי וּבְתַקּוּנָא לְסִלְקָא לְעִילָא.

ובאפס לאם מחפת רזון - וכשהוא מקדים לבית הנכנסת והעם לא באים להתפלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא, אז כל אותו שלטון שלמעלה וכל אותם ממנים ומחנות עליונים, כלם נשברים (מעברים) מאותו עלוי שמתקנים בתקוני אותו המלך. מה הטעם? משום שבאותה שעה שישראל למטה מסדרים תפלותיהם ובקשותיהם ומשבחים את המלך העליון, כל אותם מחנות עליונים מסדרים שבחים ומתקנים באותו תקון קדוש, משום שכל המחנות העליונים כלם חברים עם ישראל למטה לשבח את הקדוש ברוך הוא כאחד, להיות עליתו של הקדוש ברוך הוא מעלה ומטה כאחד.

ובשהם מזדמנים להיות חברים עם ישראל, וישראל למטה לא באים לסדר תפלתם ובקשתם ולשבח את אדונם - כל המחנות הקדושים של השלטון העליון נשברים (מעברים) מתקוניהם, שהרי לא עולים בעליה ולא יכולים לשבח את רבונו כראוי. משום ששבחי הקדוש ברוך הוא צריכים להיות כאחד מעלה ומטה, עליונים ותחתונים בשעה אחת, ועל זה מחפת רזון ולא מחפת מלך.

ואפילו שלא התרכבו בבית הנכנסת אלא עשרה, באותם העשרה מזדמנים המחנות העליונים להיות עמקם חברים. מה הטעם? משום שכל תקוני אותו המלך הם בעשרה, ולכן די בעשרה, אם אינם יותר.

ובא ראה, במשכן מה פתוב? ואת המשכן תעשה עשר יריעות. עשר, משום שתקון המשכן (השכינה) הוא בעשרה להיות כראוי. עשר, מה

ובאפס לאם מחפת רזון, וכד איהו אקדים לבי כנישתא, ועמא לא אתיין לצלאה ולשבחא ליה לקודשא בריך הוא, פדין כל ההוא שלטנותא דלעילא, וכל אינון ממנן ומשריין עלאין, כלהו אתברו (ס"א אתעברו) מההוא עלויא דמתקני בתקוני ההוא מלך. מאי טעמא. בגין דבההיא שעתא, דישראל לתתא קא מסדרי צלותהון ובעותהון, ומשבחן למלכא עלאה. כל אינון משריין עלאין, מסדרין שבחין, ומתתקנן בההוא תקונא קדישא, בגין דמשריין עלאין כלהו חברין אינון בישראל לתתא, לשבחא לקודשא בריך הוא כחדא, למהוי סלוקא דקודשא בריך הוא עילא ותתא כחדא.

וכד אינון מזדמנן למהוי חברים בהו בישראל, וישראל לתתא לא אתיין לסדרא צלותהון ובעותהון ולשבחא למאריהון, כלהו משריין קדישין, שלטנותא עלאה אתברו (אתעברו) מתקונייהון, דהא לא סלקין בסלוקא, ולא יכלין לשבחא למאריהון כדקא יאות. בגין דשבחי דקודשא בריך הוא, אצטריף למהוי כחדא עילא ותתא, עלאין ותתאין בשעתא חדא, ועל דא מחפת רזון ולא מחפת מלך.

ואפילו דלא אסגיאו בבי כנישתא, אלא עשרה, באינון עשרה עשרה ממנן משריין עלאין, למהוי עמהון חברים. מאי טעמא בגין דכל תקוני דההוא מלך, אינון בעשרה, ועל דא די בעשרה, אי לאו אינון יתיר.

ותא חזי במשכן מה כתיב, (שמות כו) ואת המשכן תעשה עשר יריעות, עשר: בגין דתקונא דמשכנא, (נ"א דשכינתא) בעשרה איהו,